

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้เป็นการสรุปเกี่ยวกับความมุ่งหมายของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิเคราะห์ข้อมูล การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ตามลำดับ

5.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาการจัดการการลูกเสือในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

- 1) เพื่อศึกษาสภาพการจัดการการลูกเสือในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์
- 2) เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดการการลูกเสือโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามโรงเรียนขนาดใหญ่ โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดเล็ก

5.2 วิธีดำเนินการวิจัย

1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ ผู้รับผิดชอบในการจัดการการลูกเสือในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งประกอบด้วยผู้อำนวยการลูกเสือโรงเรียน จำนวน 67 คน หัวหน้าหมวดกิจกรรม จำนวน 67 คน และผู้กำกับลูกเสือ จำนวน 862 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ผู้อำนวยการลูกเสือ และหัวหน้าหมวดกิจกรรม ใช้ประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่างได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้อำนวยการลูกเสือ 67 คน หัวหน้าหมวดกิจกรรม 67 คน ผู้กำกับลูกเสือ เปิดตาราง R.V.Krejcie และ D.W.Morgan (อ้างถึงใน ประยูร อาษานาม. 2541) กำหนดตามสัดส่วนแล้วสุ่มอย่างง่าย ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 465 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 599 คน

2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญตามกระบวนการจัดทำเครื่องมือวิจัย และ

ได้นำไปทดลองใช้เพื่อหาค่าความเที่ยง ได้ค่าสัมประสิทธิ์ของความเที่ยงเท่ากับ .91

3) การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลที่โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และได้รับข้อมูลคืนทั้งหมด จำนวน 544 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.81

4) การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการวิเคราะห์ โดยการหาค่าร้อยละ ข้อมูลที่ได้จากมาตราส่วนประมาณค่าวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มโดยใช้ F-test

5.3 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากผลการวิจัย เรื่อง การศึกษาการจัดการการลูกเสือโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์ มีรายละเอียดที่สามารถนำมาสรุปได้ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) สภาพปัจจุบันการจัดการการลูกเสือ

(1) ด้านระเบียบข้อบังคับ ส่วนใหญ่ หน่วยงานต้นสังกัดมีการกำหนดระเบียบข้อบังคับการจัดกิจกรรมลูกเสือ คิดเป็นร้อยละ 98.21 และมีระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมลูกเสือ ร้อยละ 98.21 เช่นกัน ส่วนการจัดประชุมชี้แจงเกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับการจัดกิจกรรมลูกเสือ การจัดลูกเสือตามระเบียบข้อบังคับ และการจัดระบบเก็บข้อมูล ระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมลูกเสือ ก็พบว่า ส่วนใหญ่มีการดำเนินการเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 89.31, 96.40 และ 91.10 ตามลำดับ

(2) ด้านบุคลากรรับผิดชอบ ส่วนใหญ่ บุคลากรรับผิดชอบการจัดกิจกรรมลูกเสือ คิดเป็นร้อยละ 94.60 และจุดสูงสุดทางลูกเสือของบุคลากรในโรงเรียน ขึ้นความรู้เบื้องต้น (B.T.C.) คิดเป็นร้อยละ 50.00 ขึ้นความรู้ขั้นสูง (A.T.C.) คิดเป็นร้อยละ 32.10 ขึ้นผู้ให้การอบรม (A.L.T.) คิดเป็นร้อยละ 17.90 และผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรในโรงเรียนได้รับความรู้ และประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมลูกเสือมีการเชิญบุคลากรภายนอกมาช่วยเหลือด้านการจัดกิจกรรมลูกเสือ มีการคัดเลือกและให้รางวัลดีเด่น ด้านการจัดกิจกรรมลูกเสือ คิดเป็นร้อยละ 64.30, 98.20 และ 12.50 ตามลำดับ

(3) ด้านงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ ส่วนใหญ่ โรงเรียนไม่ได้รับงบประมาณในการจัดกิจกรรมลูกเสือจากกรมสามัญศึกษา คิดเป็นร้อยละ 69.60 โรงเรียนได้กำหนดค่านำรุงลูกเสือประจำปี คิดเป็นร้อยละ 89.30 โรงเรียนมีงบประมาณสนับสนุนกิจกรรมลูกเสือ คิดเป็นร้อยละ 83.90 และผู้ปกครองนักเรียนให้ความร่วมมือสนับสนุนงบประมาณการจัดกิจกรรมลูกเสือ และระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการใช้จ่ายการเก็บรักษาเงินการจัดกิจกรรมลูกเสือ คิดเป็นร้อยละ 85.70 และ 96.40 ตามลำดับ

(4) ด้านการประเมินผล ส่วนใหญ่ คณะกรรมการกำกับติดตามประเมินผลลูกเสือ คิดเป็นร้อยละ 82.10 มีการวางแผนการประเมินผลการจัดกิจกรรม 87.50 และการรายงานผลการประเมินผลการประเมินการจัดกิจกรรมลูกเสือ การนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาการจัดกิจกรรมลูกเสือ คิดเป็นร้อยละ 85.70 และ 87.50 ตามลำดับ

2) สภาพปัญหาการจัดการการลูกเสือ พบว่า

(1) ด้านระเบียบข้อบังคับ การจัดการการลูกเสือโรงเรียนมัธยมศึกษา ทั้ง 3 ขนาดโดยภาพรวม พบว่า มีปัญหา อยู่ในระดับ "น้อย" เมื่อพิจารณาเป็นรายการการขาดการประชุมชี้แจงให้บุคลากรรับทราบเกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับการจัดกิจกรรมลูกเสือ มีปัญหา อยู่ในระดับ "มาก" ทั้งโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนทั้ง 3 ขนาดนั้นไม่มีการจัดประชุมชี้แจงเกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับของการจัดกิจกรรมลูกเสือ และความไม่ชัดเจนของระเบียบข้อบังคับการจัดกิจกรรมลูกเสือของหน่วยงานต้นสังกัด โรงเรียนไม่ได้กำหนดระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมลูกเสือ การจัดกิจกรรมลูกเสือไม่ได้ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ มีปัญหาอยู่ในระดับ "น้อย" ตามลำดับ

(2) ด้านบุคลากรรับผิดชอบ การจัดการการลูกเสือโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก โดยภาพรวม มีปัญหา อยู่ในระดับ "น้อย" เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า ปัญหาการขาดประชุมสัมมนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดกิจกรรม ผู้สอนลูกเสือไม่ได้รับการสนับสนุนด้านขวัญกำลังใจการพิจารณาความดีความชอบ ครูส่วนใหญ่ไม่ให้ความสำคัญในการจัดการการลูกเสือ มีปัญหา อยู่ในระดับ "มาก" ผู้อำนวยการลูกเสือโรงเรียนขาดการนิเทศ ไม่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการติดตามประเมินผล ไม่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับการจัดกิจกรรมลูกเสือ และไม่ให้การสนับสนุนบุคลากรเข้ารับการอบรมตามหลักสูตรผู้บังคับบัญชาลูกเสือ มีปัญหาอยู่ในระดับ "น้อย" ส่วนทางด้านผู้สอนกิจกรรมลูกเสือขาดประสบการณ์ ขาดความรู้ความสามารถ ไม่เข้าใจนโยบายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรการจัด

กิจกรรมลูกเสือ และผู้สอนส่วนใหญ่ไม่ผ่านการอบรมหลักสูตรผู้บังคับบัญชาลูกเสือ มีปัญหา "น้อย"

(3) ด้านงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ การจัดการการลูกเสือโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดเล็ก โดยภาพรวม มีปัญหา อยู่ในระดับ "มาก" เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า ปัญหาในการจัดการการลูกเสือความไม่เพียงพอของวัสดุอุปกรณ์ ขาดงบประมาณสนับสนุน ไม่มีห้องปฏิบัติการลูกเสือและค่ายลูกเสือในกาจัดกิจกรรมลูกเสือ ผู้ปกครองนักเรียนและหน่วยงานอื่น ไม่ให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ และอัตราค่าบำรุงลูกเสือประจำปีไม่เหมาะสม มีปัญหา อยู่ในระดับ "มาก" ส่วนในเรื่องของสนามโรงเรียนที่ใช้ในการจัดกิจกรรมลูกเสือคับแคบ มีปัญหา อยู่ในระดับ "น้อย"

(4) ด้านการประเมินผล ในการจัดการการลูกเสือโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดเล็ก โดยภาพรวม มีปัญหา อยู่ในระดับ "มาก" เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า ขาดการนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนา ขาดเครื่องมือในการวัดและประเมินผลการจัดกิจกรรมลูกเสือ ผลการประเมินการดำเนินการจัดกิจกรรมลูกเสือไม่ได้รับความสนใจ ขาดเกณฑ์มาตรฐานในการจัดและประเมินผล ไม่มีการวิเคราะห์และสรุปผลการดำเนินงานการจัดกิจกรรมลูกเสือ มีปัญหาอยู่ในระดับ "มาก" ส่วนเรื่องขาดการวางแผนการจัดกิจกรรมลูกเสือ ไม่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผล ครูที่รับผิดชอบไม่มีความสามารถในการประเมินผล มีปัญหา อยู่ในระดับ "น้อย"

3) การเปรียบเทียบระดับปัญหาการจัดการการลูกเสือ

โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก เกี่ยวกับปัญหาการจัดการการลูกเสือ โดยภาพรวมมีปัญหามากแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.4 การอภิปรายผล

ระดับปัญหาการจัดการการลูกเสือ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีประเด็นการค้นพบที่น่าสนใจควรแก่การนำมาอภิปรายดังนี้

1) ผู้อำนวยการลูกเสือโรงเรียน หัวหน้าหมวดกิจกรรม และผู้กำกับลูกเสือของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีปัญหาเกี่ยวกับการจัดการการลูกเสือโดยภาพรวม อยู่ในระดับ "น้อย" ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สว่าง โอฟาริกบุตร (2530) พบว่า ปัญหาการจัดกิจกรรมลูกเสือ ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขต

2, 3 และ 4 มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทั้งโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญธรรม พิมพ์ภรณ์ (2529) ที่พบว่า ปัญหาการบริหารหลักสูตรลูกเสือในโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยส่วนรวมมีปัญหา อยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกัน เมื่อพิจารณาลำดับในด้านแต่ละด้าน ผู้อำนวยการลูกเสือโรงเรียน หัวหน้าหมวดกิจกรรม และผู้กำกับลูกเสือโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับ "น้อย" เมื่อพิจารณาเป็นรายการในด้านงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ มีปัญหาอยู่ในระดับ "มาก" ซึ่งสอดคล้องกับ จุฑามาส ชุ่มเมืองปัก (2534 : 105) พบปัญหาการขาดงบประมาณสนับสนุนกิจกรรมลูกเสือ และ บุญสิน โสยอต(2536 : 84) พบว่า เงินบำรุงกองลูกเสือในแต่ละปีมีน้อยไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในการจัดกิจกรรมลูกเสือ ตระกูล ดอกบัว (2536 : 104) พบปัญหาการจัดกิจกรรมลูกเสือตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและหัวหน้าหมวดกิจกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่โดยส่วนรวมอยู่ในระดับ "ปานกลาง" เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดสรรงบประมาณมีปัญหาอยู่ในระดับ "มาก" สัญชัย พวงมาลี (2537 : จ) พบปัญหาด้านงบประมาณดำเนินงาน คือ งบประมาณเกี่ยวกับค่าวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนกิจกรรมลูกเสือและเนตรนารีไม่เพียงพอ และนอกจากนี้กองลูกเสือโรงเรียนราชสีมาวิทยาลัยยังมีเงินจากการหารายได้เพิ่มเติม โดยการจำหน่ายป้ายชื่อลูกเสือ เงินปันผลตอบแทน การบริการจำหน่ายบัตรผ่านประตูงานประจำปีของจังหวัด และเงินกำไรจากการจำหน่ายอุปกรณ์ลูกเสือจากการตั้งร้าน Mini Scout Shop ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของ พลเดช ศรีบุญเรือง (2534 : 62) ที่ว่าควรจัดหาเงินอื่น ๆ มาสนับสนุน เช่น ขอรับบริจาคจากผู้มีจิตศรัทธา และการจัดหารายได้พิเศษในรูปแบบต่าง ๆ เป็นต้น แต่เนื่องมาจากความไม่เพียงพอของวัสดุครุภัณฑ์เพราะไม่ได้รับงบประมาณสนับสนุน ไม่มีห้องปฏิบัติการลูกเสือ ไม่มีค่ายลูกเสือใช้ในการจัดกิจกรรมลูกเสือ ผู้ปกครองนักเรียนและหน่วยงานอื่นในท้องถิ่นไม่ให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ ในส่วนของสนามโรงเรียนที่ใช้จัดกิจกรรมลูกเสือคืบแคบ มีปัญหาอยู่ในระดับ "น้อย" ซึ่งโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง 3 ขนาดมีปัญหาเล็กน้อยในการจัดกิจกรรมลูกเสือที่ต้องใช้สนามคืบแคบ ด้านการประเมินผล โดยภาพรวมแล้วมีปัญหาอยู่ในระดับ "มาก" เมื่อพิจารณาเป็นรายการแล้วยัง พบว่า ขาดการนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการจัดกิจกรรมลูกเสือ ขาดเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินกิจกรรม ผลการประเมินที่ได้ไม่ได้รับความสนใจ ไม่มีการวิเคราะห์และสรุปผลการดำเนินงาน ขาดเกณฑ์มาตรฐานในการจัดและการประเมินผลการจัดกิจกรรมลูกเสือ ซึ่งโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง 3 ขนาดมีปัญหาอยู่ในระดับ "มาก" เหมือนกัน ในส่วนของการขาดการวางแผนการจัดกิจกรรมไม่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการติดตาม และ

ประเมินผล ครูที่รับผิดชอบไม่มีความสามารถในการประเมินผลมีปัญหายุ่งในระดับ "น้อย" ในด้านบุคลากรรับผิดชอบโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีปัญหาย่อยในระดับ "น้อย" ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า ด้านขาดการประชุมสัมมนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมลูกเสือ ผู้สอนลูกเสือไม่ได้รับการสนับสนุนด้านขวัญและกำลังใจการพิจารณาความดีความชอบครูส่วนใหญ่ไม่ให้ความสำคัญในการจัดกิจกรรมลูกเสือ มีปัญหาย่อยในระดับ "มาก" ในโรงเรียนทั้ง 3 ขนาด ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนในเรื่องของผู้สอนขาดประสบการณ์ ขาดความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมลูกเสือ ผู้อำนวยการลูกเสือโรงเรียนขาดการนิเทศ ผู้สอนไม่เข้าใจนโยบายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ผู้อำนวยการไม่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการติดตามประเมินผล ผู้สอนไม่ผ่านการอบรมหลักสูตรผู้บังคับบัญชา ลูกเสือเป็นส่วนใหญ่ ผู้อำนวยการไม่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับ และไม่ให้การสนับสนุนบุคลากรเข้ารับการอบรมตามหลักสูตรผู้บังคับบัญชาลูกเสือ มีปัญหาย่อยในระดับ "น้อย" เนื่องจากผู้อำนวยการลูกเสือโรงเรียนได้ส่งบุคลากรเข้าอบรมผู้บังคับบัญชาลูกเสือ บุคลากรส่วนใหญ่มีวุฒิทางลูกเสือ จึงมีปัญหาน้อยเกี่ยวกับการจัดบุคลากรรับผิดชอบในการจัดกิจกรรมลูกเสือ ด้านระเบียบข้อบังคับโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้งขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็กมีปัญหาย่อยในระดับ "น้อย" เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า การขาดการประชุมชี้แจงให้บุคลากรรับทราบเกี่ยวกับระเบียบข้อบังคับการจัดกิจกรรมลูกเสือ มีปัญหาย่อยในระดับ "มาก" ในโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง 3 ขนาด ส่วนในเรื่องความไม่ชัดเจนของระเบียบข้อบังคับการจัดกิจกรรมลูกเสือของหน่วยงานต้นสังกัด โรงเรียนไม่ได้กำหนดระเบียบข้อบังคับการจัดกิจกรรมลูกเสือ และการไม่ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ มีปัญหาย่อยในระดับ "น้อย" ซึ่งโรงเรียนส่วนใหญ่ได้มีการกำหนดระเบียบข้อบังคับร่วมกัน เพื่อให้การจัดกิจกรรมลูกเสือได้ดำเนินไปในแนวเดียวกันทำให้การดำเนินการในด้านระเบียบข้อบังคับมีปัญหาน้อย

2) ผลการวิจัย พบว่า ผู้อำนวยการลูกเสือโรงเรียน หัวหน้าหมวดกิจกรรม และผู้กำกับลูกเสือ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการลูกเสือโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยส่วนรวมอยู่ในระดับ "น้อย" ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ตระกูล ดอกบัว (2536) ที่พบว่า ปัญหาการจัดการลูกเสือในโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยส่วนรวมอยู่ในระดับ "ปานกลาง" เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า ด้านระเบียบข้อบังคับ อยู่ในระดับ "น้อย" คงเนื่องจากการจัดกิจกรรมเป็นไปตามระเบียบข้อบังคับที่โรงเรียนได้มีการกำหนดระเบียบขึ้นโดยมีการประชุมชี้แจงให้ทราบโดยทั่วกัน

และบุคลากรส่วนใหญ่ได้ผ่านหลักสูตรการอบรมผู้บังคับบัญชาชั้นความรู้ขั้นสูง เป็นส่วนใหญ่ทำให้การกำหนดระเบียบข้อบังคับร่วมกันสามารถดำเนินไปด้วยดี และสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง โดยที่ผู้อำนวยการโรงเรียนให้การสนับสนุนบุคลากร และให้ความสำคัญต่อระเบียบข้อบังคับในการจัดกิจกรรม มีการนิเทศติดตามผลการประเมิน มีการเพิ่มประสิทธิภาพโดยการจัดสัมมนา รวมถึงการให้ขวัญและกำลังใจในการจัดกิจกรรมลูกเสือเป็นอย่างดี และการวิจัยไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สว่าง โอฬาริกบุตร (2530) ที่พบว่า ผู้อำนวยการลูกเสือโรงเรียนมีปัญหายุ่งยากในระดับ "ปานกลาง" ทั้งโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก คงเนื่องมาจากได้มีการกำหนดแนวทางเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมร่วมกันของผู้อำนวยการลูกเสือ หัวหน้าหมวดกิจกรรม และผู้กำกับลูกเสือตามกรอบแนวทางของหลักสูตรเดียวกัน จึงทำให้การเกิดปัญหาในปัจจุบันมีน้อยลง

3) การเปรียบเทียบปัญหาการจัดการการลูกเสือ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการลูกเสือโรงเรียน หัวหน้าหมวดกิจกรรมและผู้กำกับลูกเสือ ทั้งโดยภาพรวม และเป็นรายการ จากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถอภิปรายผลเปรียบเทียบได้ดังนี้

(1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบปัญหาการจัดการการลูกเสือ ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการลูกเสือโรงเรียน หัวหน้าหมวดกิจกรรม และผู้กำกับลูกเสือ โดยภาพรวม และรายด้านมีปัญหามิแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สว่าง โอฬาริกบุตร (2530) ที่พบว่า โดยส่วนรวมผู้อำนวยการลูกเสือโรงเรียน หัวหน้าหมวด กิจกรรม และผู้กำกับลูกเสือ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีทัศนะเกี่ยวกับปัญหาการบริหารกิจกรรมลูกเสือไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้คงเนื่องมาจากการจัดองค์กรด้านลูกเสือได้มีการพัฒนาทางด้านคุณภาพและได้วางแนวทางในการดำเนินงานให้เป็นแนวเดียวกันโดยมีหลักสูตรลูกเสืออันเดียวกัน ผู้อำนวยการลูกเสือโรงเรียน หัวหน้าหมวดกิจกรรม และผู้กำกับลูกเสือได้มีการแลกเปลี่ยนความรู้และแนวปฏิบัติ มีการวางแผนร่วมกันจัดองค์กรลูกเสือ โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารลูกเสือโรงเรียนเป็นลายลักษณ์อักษร มีการมอบหมายงานให้อย่างชัดเจน จัดอาคารสถานที่ให้อำานวยแก่การจัดกิจกรรมลูกเสือ และได้มีการเข้าร่วมการประเมินผลทุกขั้นตอน มีความเข้าใจขั้นตอนในการจัดกิจกรรมร่วมกัน จึงทำให้พบปัญหาการจัดการกิจกรรมลูกเสือไม่แตกต่างกัน

(2) เมื่อพิจารณาปัญหาการจัดการการลูกเสือเป็นรายคู่ พบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่กับขนาดกลาง ขนาดใหญ่กับขนาดเล็ก และขนาดกลางกับขนาดเล็ก พบว่า มี

ปัญหาอยู่ในระดับ "น้อย" ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สว่าง โอฬาริกบุตร (2530) พบว่าการเปรียบเทียบของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีปัญหาการบริหารกิจกรรมลูกเสือไม่แตกต่างกัน จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า มีปัญหาไม่แตกต่างกัน เนื่องมาจากผู้อำนวยการลูกเสือโรงเรียนได้มีการสนับสนุนให้บุคลากรให้เข้าร่วมในการอบรมลูกเสือ โดยให้งบประมาณสนับสนุนแก่บุคลากรที่ไปรับการอบรมลูกเสือทั้งขึ้นความรู้เบื้องต้น และขึ้นความรู้ขั้นสูง รวมถึงให้โอกาสอบรมในชั้นผู้ช่วยให้การอบรมลูกเสือ ทำให้สภาพการจัดกิจกรรมลูกเสือนี้น้อย ในส่วนนี้ก็ยังมีความสงสัยเนื่องจากสถานที่ตั้งของโรงเรียนไม่เหมาะสมกับสภาพการจัดกิจกรรมเท่าที่ควร ซึ่งจากงานวิจัยนี้จะสังเกตได้จากยังขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ และยังไม่มีงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาล ต้องขอรับการสนับสนุนจากผู้ปกครองนักเรียนที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีทำให้การจัดกิจกรรมลูกเสือสำเร็จไปได้ด้วยดี

5.5 ข้อเสนอแนะ

5.5.1 ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานที่รับผิดชอบ

- 1) โรงเรียนควรแสวงหาแนวทางในการจัดหางบประมาณหลากหลายรูปแบบมาสนับสนุนกิจกรรมลูกเสือ เพื่อให้กิจกรรมดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่องตลอดไป
- 2) โรงเรียนควรมีการประเมินกิจกรรมลูกเสืออย่างต่อเนื่อง
- 3) โรงเรียนควรมีการกำหนดระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการจัดการการลูกเสือให้เป็นไปตามระเบียบของหลักสูตร
- 4) โรงเรียนควรมีการกำหนดจัดสรรบุคลากรรับผิดชอบให้ตรงตามความสามารถ และควรจัดฝึกอบรมผู้บังคับบัญชาลูกเสือทุกระดับให้เพียงพอแก่ความต้องการของโรงเรียน

5.5.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการจัดการการลูกเสือในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดต่าง ๆ ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการลูกเสือโรงเรียน หัวหน้าหมวดกิจกรรม และผู้กำกับลูกเสือ
- 2) ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการจัดการการลูกเสือ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ตามความคิดเห็นของลูกเสือ และเนตรนารี
- 3) ควรทำการวิจัยในการหาแนวทางการประเมินผลของการจัดการการลูกเสือในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในการติดตาม นิเทศและรายงานอย่างมีประสิทธิภาพ